

Astăzi, Joi, 25 Aprilie, 2024

Sf. Ap. Ev. Marcu

†) Sf. Cuv. Vasile de la Poiana Mărului

Isaia 65

8 Acestea zice Domnul: – Așa cum o boabă de strugure se află'n ciorchine și ei vor zice: – „Să n'o strici, că binecuvântare se află într'însa!”, tot astfel voi face Eu de dragul celui ce-Mi slujește: de dragul lui Eu nu-i voi nimici pe toți.

9 Și voi scoate la față seminția ce vine din Iacob și din Iuda și ei vor moșteni muntele Meu cel sfânt: aleșii Mei și servii Mei îl vor moșteni și vor locui acolo.

10 Și turme de oi vor fi în pădure, iar valea Acorului¹ va fi loc de popas pentru cirezile poporului Meu, pentru cei ce M'au căutat.

11 Dar pe voi, cei ce M'ați părăsit și muntele Meu cel sfânt l-ați dat uitării, pe voi, cei care gătiți masă diavolului și prinoase de băuturi² îi turnați Norocului,

12 pe voi aceștia vă voi da pe

¹ Acor (Achor): vale situată în apropierea Ierihonului, unde Iosua Navi îl executase pe Acan pentru că acesta încălcase rânduielile Domnului (vezi istoria în Ios 7, 14-26).

² = libații.

seama săbiei: toți veți cădea înjunghiați; că Eu v'am chemat, dar voi n'ați auzit, Eu v'am grăit, dar voi n'ați ascultat și răul în fața Mea l-ați făcut³ și ați ales lucrurile pe care Eu nu le-am voit.

13 De aceea, așa zice Domnul: – Iată, servii Mei vor mânca, dar voi veți flămânzi; iată, servii Mei vor bea, dar voi veți înseta; iată, servii Mei se vor veseli, dar voi veți fi rușinați;

14 iată, servii Mei cu bucurie se vor bucura, dar voi veți striga din durerea inimii voastre și din zdrobirea duhului vostru veți urla.

15 Căci numele vostru îl veți lăsa spre sațiu aleșilor Mei, dar pe voi Domnul vă va da pierzării, iar servii Mei vor fi numiți cu nume nou;⁴

³ Expresie aidoma cu cea din Ps 50, 4: păcatul săvârșit cu bună știință de insul care, în același timp, își asumă și răspunderea, acceptând consecințele.

⁴ Sf. Chiril al Ierusalimului: De vreme ce fiii lui Israel poartă și astăzi numele pe care le-au avut în vremea patriarhilor și a profeților, înseamnă că „numele cel nou” este acela al creș-

16 ei, cei ce vor fi binecuvântați pe pământ; căci ei Îl vor binecuvânta pe adevăratul Dumnezeu, iar cei ce jură aici, pe pământ, vor jura pe Dumnezeu cel adevărat; că necazul de ieri îl vor uita și'n inima lor nu va pătrunde.

Facerea 46

1 Astfel a pornit Israel la drum, cu tot ce avea. Sosit la Beer-Șeba, a adus jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac.

2 Atunci a zis Dumnezeu către Israel noaptea'n vedenie: „Iacobe, Iacobe!” Iar el a răspuns: „Iată-mă!”

3 Și [Dumnezeu] a zis: „Eu sunt Dumnezeul părinților tăi; nu te teme să te cobori în Egipt, căci acolo voi face Eu din tine popor mare.

4 Eu Însumi Mă voi pogori cu tine în Egipt și tot Eu te voi înălța⁵, iar Iosif își va pune mâinile

tinilor, binecuvântații lui Dumnezeu pe'ntreg pământul.

⁵Verbul „a (se) înălța”, „a (se) sui”, „a (se) urca”, în opoziție cu „a (se) pogori”, este folosit nu numai pentru rațiuni geografice (nivelul muntos al Canaanului față de șesul Egiptului), ci și în virtutea unor sensuri simbolice, duhovnicești: (în Noul Testament „a se sui la Ierusalim” e o expresie frecventă). E același verb folosit la 50, 5-7 (Iosif „se suie” în Canaan să-și în-groape tatăl), dar și cu trimitere (mai

pe ochii tăi”⁶.

5 Iacob și-a ridicat apoi tabăra de la Beer-Șeba, iar fiii lui Israel l-au urcat pe Iacob, tatăl lor, și pe pruncii și femeile lor, în căruțele pe care le trimisese Iosif ca să-l aducă.

6 Luându-și ei averile și toate vitele pe care le agonisiseră în țara Canaanului, au venit în Egipt, Iacob și tot neamul său împreună cu el:

7 feciorii săi cu el, și fiii feciorilor săi, fiicele lui și fetele feciorilor săi; pe tot neamul său l-a adus cu sine în Egipt.

Proverbele lui Solomon 23

15 Fiule, dacă inima ta e înțeleaptă, și inima mea o vei înveseli

16 și buzele tale vor sta de vorbă cu buzele mele – dacă vor fi drepte.

17 Inima ta să nu-i pizmuiască pe păcătoși, ci'n toată vremea fii în frica Domnului.

explicită în Textul Ebraic) la eliberarea lui Israel din robia Egiptului (cu ample rezonanțe în teologia creștină: eliberarea, – „înălțarea” – omului, prin Iisus Hristos, din robia păcatului și a morții).

⁶În sensul de a-i închide ochii, dar și în semn de binecuvântare. Dimensiunea duhovnicească a lui Iosif devine pregnantă.

18 Că dacă vei păzi aceste lucruri, vei avea urmași și nădejdea ta va rămâne statornică.

19 Ascultă, fiule, și fii înțelept și cugetele inimii tale le îndreaptă.

20 Nu fi bețiv, nici să te'ntinzi la sfătoșenii și la cumpărături de cărnuri;

21 că tot bețivul și destrăbălatul vor săraci și tot leneșul va pune pe el haine cârpite și zdrențe.

22 Fiule, ascultă-l pe tatăl tău, cel care ți-a dat naștere, și nu te sfii de maică-ta pentru aceea că a îmbătrânit.

23 Agonisește-ți adevărul și nu vinde înțelepciunea, învățătura și știința.⁷

24 Un tată drept împarte hrană bună, iar sufletul său se veselește de fiul înțelept.

25 Veselească-se tatăl tău și mama ta de tine și să se bucure aceea care te-a născut.

26 Fiule, inima ta dă-mi-o mie, iar ochii tăi să vegheze asupra căilor mele.

27 Că o casă străină e un vas plin de găuri, iar o fântână străină e fântână strâmtă.

28 Că un lucru ca acesta degrab va pieri și tot nelegiuitul se va stinge.

29 La cine e vai? la cine e gâlceavă? la cine sunt certurile? la cine sunt tulburările și sfezile? la cine sunt oase rupte fără pricină? la cine sunt ochii urduroși?

30 Oare nu la aceia care se'ntind la vin? oare nu la aceia care stau la pândă pe unde se fac petreceri? Nu vă îmbățați cu vin, ci stați de vorbă cu oameni dreți, în plimbări deschise stați de vorbă cu ei.

31 Că dacă-ți vei ține ochii pe ulcele și pahare, pe urmă vei umbla mai gol decât un pisălog,

32 iar mai pe urmă te vei zvârcoli ca un mușcat de șarpe și ca unul prin care curge venin de viperă cu corn.

33 Oriunde ochii tăi vor vedea o [femeie] străină, atunci gura ta va vorbi pe'ntortocheate

34 și vei zăcea ca'n mijlocul mării și ca un cârmaci învăluit de furtună.

35 Și vei zice: – M'au bătut și nu m'a durut, și-au răs de mine și n'am știut. Când oare se va face ziuă, ca să mă pot duce și să-i caut pe cei cu care pot merge'mpreună?

Proverbele lui Solomon 24

⁷Verset omis în LXX și tradus după T. M.

¹ Fiule, nu-i invidia pe oamenii răi, nici nu pofti să le fii alături.

2 Că inima lor cugetă minciuni, iar buzele lor grăiesc numai prostii.

3 O casă se zidește cu înțelepciune și prin cunoaștere se întărește.

4 Prin pricepere se umplu cămărilor cu toată bogăția scumpă și bună.

5 Un om înțelept e mai bun decât unul tare și unul cu mintea'n-treagă decât o moșie întinsă.⁸

făcând doar ceea ce se va arăta a fi bun cu adevărat. Cel mai bine este însă a închide inima astfel încât din ea să nu iasă și în ea să nu intre nimic fără îngăduința minții, pentru ca mintea să premerge în toate, rânduind mișcările inimii: dar mintea devine astfel numai atunci când este mintea lui Hristos. Asta înseamnă să-ți unești mintea și inima cu Hristos și totul înlăuntrul tău va fi așa cum trebuie.⁹

Tâlcuire

„Ascultă, fiule, și fii înțelept și-ți îndreptează gândurile inimii tale” (Pilde 23, 19). Din inimă ies necontenit gânduri: uneori

bune, însă în cea mai mare parte rele. Celor rele nu trebuie nicicum să le urmăm; dar nici pe cele bune nu trebuie să le împlinim întotdeauna – se întâmplă ca gândurile care sunt bune în sine să nu fie potrivite în anumite împrejurări. Iată de ce ni se poruncește să luăm aminte la noi înșine, să căutăm la tot ce iese din inimă; ce este rău să lepădăm, ce este bun să cercetăm,

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.